

det i ethvert Tilfælde for sin Pligt overfor det hæderfulde Hæver, der har været den overdraget, uforbeholdent at udtale sin Mening.

Kommissionen tiltræder Ministeriets Opfattelse med Hensyn til, at det Materiel, som Marinen i Diebliffet raader over, bør danne Grundlaget for Loven om Søværnets Ordning, medens man dog finder, at „Tordenffhold“ allerede nu burde have været inddraget som Led i Materiellet.

Naar Kommissionen altsaa med det nuværende Materiel som Udgangspunkt har drøftet Udkastet til en revideret Lov om Søværnets Ordning, har den maattet oplaste det Spørgsmaal, om der, igjennem de i Udkastet indeholdte Lovbestemmelser, er sikret Marinens Skibe Besætninger, der med kort Forberedelsestid ville være istand til at fyldestgjøre de Krav, der stilles til dem, og om der tillige ved Orlogsværftets Ordning ydes Sikkerhed for Materiellets Vedligeholdelse, Udvikling og Fornyelse paa fyldestgjørende Maade.

Spvad angaar Besætningernes Sammensætning og Uddannelse, har det maattet staa klart for Kommissionen, at man paa Grund af de økonomiske Hensyn, som en lille Stat maa tage, hos os arbejder under meget vanskelige Forhold. Den nyere Tids Erfaring udviser, at et hurtigt Krigsberedskab er en uafviselig Fordring, der stilles saavel til Hær som til Flaade, medens paa den anden Side de økonomiske Hensyn paatvinge os meget begrænsede faste Kammer. Formaålet for Ordningen maa derfor være igjennem Uddannelsen og Tjeneste-Vilkaarene at give disse Kammer saa megen Dygtighed, Erfaring og Interesse for Tjenesten, at de ved disse Egenheder bøde paa deres stærkt begrænsede Antal og ere istand til at danne den Kjerne, hvorom det indkaldte Mandskab, trods en forholdsvis meget kort Uddannelse, kan formes til et kraftigt Hele. Disse Hensyn medføre, at de Bestemmelser i Udkastet, der paa den ene Side vedrøre de faste Kammer og paa den anden Side det indkaldte Mandstabs Indvælselse og Uddannelse, saa nøie ere knyttede til hinanden, at enhver Begrænsning, der foretages i den ene Retning, maa føre til en Udvidelse i den anden, naar — som Kommissionen gaar ud fra — den Uddannelse, der sikkes saavel de faste Kammer som det indkaldte Mandskab, er bragt ned til det mindst Mulige, idet den gjennemgaende er langt ringere end i de fleste andre Mariner. Der kan saaledes efter Kommissionens Mening ikke være Spørgsmaal om at fremkomme med noget som helst Forslag, hvorigjennem Besparelser kunne tilveiebringes, idet man enstemmig er af den Anskuelse, at Udkastet gaar saa vidt som muligt i Bestræbelsen efter at fyldestgjøre de økonomiske Krav, især naar der tages Hensyn til, at Besætningerne med kort Varjel skulle være rede til at optage Kampen med kraftige og velindøvede Modstandere. Kommissionen har derfor kun kunnet slutte sig til Bestemmelsen om den aarlige Uddannelse „1200 Mand i 6 Maaned“ under Forbehold af, at den herigjennem givne Maalestof for Øvelserne overfor de aarlige Bevillinger fremtræder som et Minimum derved, at der sættes „1200 a 1400 Mand“, og endvidere under den Forudsætning, at der igjennem en fylldig og tids sparende Udvikling af det færende Maskinforpuds sikkes Flaadens kostbare Maskin-Materiel et tilstrækkeligt Antal af vel instruerede og øvede Maskinister og Fyrhødere, til hvis Dygtighed de nyere Tidens mere sammensatte Maskiner og ikke mindst Torpedobaadens Maskiner stille forpøgede Krav. Ses der hen til, i hvilken Grad de økonomiske Hensyn tvinge os ned til et Minimum af Øvelser for Officerer og Maskinister, maa man højlig beklage, at en i mange Henseender saa udmærket Skole som den Kongelige Postfart synes om kort Tid at skulle blive Marinen berøvet, og der vil derfor, naar dette Forhold indtræder, være stærk Opfordring til at stille Krav til noget større Øvelser end Udkastets.

Spvad Orlogsværftet angaar, da stiller Nutidens Materiel, dets Skibe, Maskiner, Artilleri og Torpedoer, langt større Fordringer til særlige tekniske Kundskaber end tidligere. Skibbyggeriet, hvis Bygningsmateriale nu især er Sjern og Staal, og hvortil der knytter sig mangfoldige mekaniske Indretninger, kræver nu langt mere Arbejde ved Beregninger og Udarbejdelse af Tegninger og langt mere kyndigt Tilsyn ved Arbeidets Udførelse, end Tilfældet var under den i Aarhundreder udviklede Træskibbygning. Det er derfor uafviseligt nødvendigt, at Værftet faar et større teknisk uddannet Personale end det, der ydes ved den nugældende Lov. Kommissionen kan derfor i Principet give de Forslag, der ere fremkomne i denne Retning, sin fulde Tilslutning, medens den dog igjennem Endringsforslag søger at hidføre en fyldigere Ordning af Maskinpersonellet end Udkastets, idet den hert gaar ud fra, at Kommissionens Paaleg om at holde sig indenfor den af Udkastet angivne økonomiske Grændse ikke derved fraviges, da det større Antal Bestillingsmænd, som foreslaas knyttet til Maskinvesenets faste Kammer, vil medføre en nogenlunde tilsvarende Besparelse af private Haandværkere. — Ved Bestemmelsen af Orlogsværftets Kabrer maa der tillige tages Hensyn til de eiendommelige Forhold, hvorunder vi hertilands ere stillede ved Uddannelsen af Maskin-